

Enemmän kuin pelkkä puutarha

**Ruonansuu
antaisi anteeksi
kiusaajilleen**

► sivu 3

**Kristityt ovat
vainotuin
ihmisryhmä**

► sivut 6–7

**Ohjelmassa
Raamatun
tanssimista**

► sivu 16

Pääkirjoitus

Hurja remontti

Viiden kolaroidun auton näkeminen samalla silmäyksellä on aika vaikuttava näky. Nämä autot odottivat tiistaina Paviljongin kupeessa Turvallisuus-messujen käynnistymistä. Näennäisen kova pelti on onnettomuustilanteessa kuin paperia.

Vaikka autoilisi päivittäin, onnettomuudet sattuvat aina muille. Niille huonoille kuskille, jotka eivät vain hallitse ajopeliään. Paitsi sitten, kun omalla kohdalla rysähtää. Jos ei arvaa luopua käsityksestään, että on erinomainen kuski, kannattaa silti muistaa muut tekijät. Parhaimmillaan kuski ei välttämättä voi tehdä mitään, jos se huono kuski tulee päälle. Tai jos ajokeli on surkea, tai jos auto hajoaa kesken ajon, tai jos erinomainen kuski saa sairauskohtauksen, tai jos nukahtaa rattiin, tai jos hirvi sääntää päin. Tai jos.

Suomen tieliikenteessä kuoli viime vuonna noin 250 ihmistä, vakavasti loukkaantuneita oli tuhatkunta. Ja jokaisen näiden – sekä heidän lähipiirinsä – kohdalla elämä menee remontiin. On löydettävä vastauksia siihen, miten käy kodin, työn, opiskelujen, perhe-elämän, raha-asioiden, harrastusten ja haaveiden. On ehkä aloitettava alusta – niillä pelimerkeillä mitä uusi tilanne antaa. Ihminen on omituinen otus. Elämää ja arvojaan tulee harvoin antaumuksella punnittua silloin, kun kaikki on hyvin. Hurja remontti käynnistyy usein negatiivisten tapahtumien kautta.

Meillä on tällaisia tilanteita varten sananlaskuja: ”Se mikä ei tapa, se vahvistaa” sekä ”Ihmiselle ei anneta enempää kuin hän jaksaa kantaa”. Kannustuksiksi kaiketi tarjottu sanonnat eivät vain aina pidä paikkansa. Kärsimys ei välttämättä jalosta, vaikka hyväosaiset voivat murheen hetkittäisessä alhossaan niin ajatellakin. Päivästä, viikosta ja vuodesta toiseen jatkuvat vastoinkäymiset voivat oikeasti viedä hengen. Vastoinkäymisten alle voi oikeasti nujertua.

Vaikka autoilen päivittäin, en halua rakentaa elämäni pelolle. En voi joka päivä varautua siihen, että joku päivä voi sattua kolarin kohdalle. Voin syksyn sateissa ja pimenevissä illoissa ajaa varoen. Senkin voin tehdä, että ymmärrän asioiden olevan hyvin. Tässä hetkessä.

Marjo Rönkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannen kuva: Ihmisen ja puutarhan yhteinen kasvutarina.

Kuva: Sami Saarenpää

Hautakiven oikaiseminen on omaisten vastuulla

PETRI KANANEN teksti
MARJO RÖNNKVIST kuva

Jyväskylän hautausmailla on kymmeniä hautaustuomerkkejä, jotka ovat kallistuneet vaarallisesti. Vastoin yleistä luuloa niiden oikaiseminen ei kuulu kukkahoitosopimukseen, vaan omaisten pitää huolehtia oikaisusta itse.

Vaarallisesti kallistuneiden kiviin lisäksi hautausmailla on paljon lievästi kallistuneita tuomerkkejä. Omaisilla on nyt syksyllä otollinen hetki tarkistaa niiden kunto.

Seurakunta ilmoittaa tarvittaessa hoitosopimuksen tehneille omaisille vaarallisesti kallistuneista hautakivistä. Kun kivet oikaisetaan, niin varmistetaan hautojen hoidon turvallisuus.

Hautakivien kallistuminen on tavallinen ilmiö, joka johtuu hautausmaiden maantiivistymisestä. Kun maa painuu hautojen puolelta, niin kivet kallistuvat.

Jokainen voi suoristaa hautaustuomerkkin omatoimisesti. Tästä huolimatta seurakunnan ylipuutarhuri **Olavi Kivi** suosittelee, että omaiset kääntyisivät oikaisuasioissa kivialan ammattilaisten puoleen.

– Normaalikokoinen hautakivi painaa vähintään 150 kiloa. Kiven liikutteluun tarvitaan erikoistyökaluja.

Jotkut ovat yrittäneet oikaista kallistuneita hautakiviä laittamalla niiden alle käpyjä ja risuja.

– Tällaiset virtelmät ovat vaarallisia.

Kallistuneet hautakivet ovat turvallisuusrisksi niin hautaus-

Hautaustuomerkkit kallistuvat hautausmaiden maantiivistymisen vuoksi. Tämä hautakivi on kuvattu Korpilahden hautausmaalla.

maan henkilökunnalle kuin omaisillekin. Kivi voi kaatuessaan vaurioittaa myös viereisiä hautaustuomerkkejä.

Kun kesäkuukaudet on poistettu hau-doilta, eikä havuja ja kanervia ole vielä tuotu, niin oikaisu työ on helppoa tehdä.

Tapetilla

Kirkko kutsuu yhteyteen, kirkkovene yhtyeeseen

KAARINA HEISKANEN teksti
KIRKKOVENE-FB-SIVU kuva

Siinä missä piispat julkaisivat teesit teemalla Kutsu yhteyteen, kirkollinen huumorisivu (ai mikä?) Kirkkovene ehätti myös julkaisemaan viisi vaihtoehtoista teesiä. Kirkkovene-huumorisivu soutaa ja huopaa Facebookissa.

Y-kirjaimia teeseissä piispa: kutsu ylpeyteen, kutsu yhtymään, kutsu yhtyeeseen ja yhtiökokoukseen – sekä sokerina pohjalla kutsu ymmeeseen:

– Jaa että ovat auki, poppia kirkkoon, sosiaalista mediaa ja mukavia messuja. Ei meidän seurakuntayhtymässä.

Kirkkovene-Facebooksivu jakaa kirkollista huumoria, parodiaa ja satiiriä.

– Huonoina päivinä mukana on ripaus sarkasmia. Kaikki yhteydet todellisuuteen pidätetään, kirkollisen huumorin pää-äänenkannattajaksi ilmoittautuva sivusto kuvailee sisältöjään.

”Tärkeintä kristityn elämässä ei ole olla oikeas-
sa vaan luottaa Jumalaan”
Kutsu yhteyteen:
Suomen ev.lut kirkon piispat

Kutsu yhtyeeseen.
"All you need is love"
– Saints John, Paul, George and Ringo.

Ajassa

Koomikko, imitaattori, muusikko ja näyttelijä Jope Ruonansuu kiusattiin yli kymmenen vuotta alaluokilta ammattikoulun päättymiseen saakka. Kukaan kiusaajista ei ole pyytänyt tekojaan anteeksi. Ruonansuu antaisi anteeksi, jos joku pyytäisi.

Kukaan ei tiennyt, että minua kiusattiin

Jope Ruonansuu on käynyt kouluilla kertomassa kiusaamisesta. Hänellä itsellään on monen vuoden kokemus kiusattuna olemisesta. Ruonansuu tietää, miltä tuntuu, kun kukaan ei tule puolustamaan.

PETRI KANANEN teksti
JOPELIX OY kuva

Sinua kiusattiin koulussa. Miten millä luokalla kaikki alkoi?
Kaikki alkoi Kemissä kolmannella luokalla, kun vaihdoin alaluokkien jälkeen isompaan kouluun. Kiusaajina oli uusia oppilaita ja muutama vanhastakin koulusta.

Millaisissa tilanteissa sinua kiusattiin?
Minua kiusattiin usein välitunneilla ja koulumatkoilla. Lihavuus oli hyvä laukaisija kiusaamiselle.

Miten reagoit?
Pelkäsin kovasti. Alkoi kipeäksi tekeytyminen – oli toisinaan teko-kuumeita. Olisi kai pitänyt laittaa kiusaajia turpaan, mutta olin rauhallisempi kaveri enkä tykännyt tapella.

**Mitä ajattelit kiusaajistasi piene-
nä koululaisena?**
Ajattelin, että kiusaajat ovat rauh-
kamaisia kavereita. Kiusaaminen

loppui vasta, kun pääsin ammat-
tikoulusta vuonna 1980.

**Miten pääsit ulos kiusatun rooli-
sta? Millaista työtä piti tehdä asian
eteen?**

Pääsin ulos kiusatun roolista vasta aikuisena, kun olen käynyt puhu-
hassa näistä asioista kouluilla. Olen puhunut asiat itselle selväksi. Hyvä ulospääsytie oli, että aloin olla melko nuorena kuuluisa.

Tuliko kukaan puolustamaan?
En muista, että kukaan olisi tullut puolustamaan, elleivät joskus isosiskot ylemmiltä luokilta. Ei kukaan tiennyt kiusaamisesta.

Mitä kiusaajillesi kuuluu nyt?
Osa elää edelleen Kemissä, joku nyt katuojassa. En tiedä kaikkien kiusaajieni nykytilannetta, mutta yksi heistä kuoli viime kesänä, en tiedä mihin.

**Ovatko kiusaajat tulleet pyyt-
ämään myöhemmin anteeksi?**
Ei ole anteeksipyyntöä tullut kos-

kaan. Antaisin kyllä anteeksi.

Miksi kiusaaja kiusaa?
Useimmiten kiusaajalla on oma elämä pielessä, ja se purkautuu kiusaamisena. Kiusaajillani oli pa-ha olo jo pienestä.

**Onko menneisyys jättänyt sinuun
pysyvän jäljen?**
Ehkä olen vieläkin hiukan pelokas ihmisuhteissani.

**Vaikuttko kiusaaminen siihen, et-
tä sinusta tuli koomikko?**
Olen ehkä koomikon urallani päässyt näyttämään muille, että minäkin osaan jotakin, vaikka olen lihava.

**Miten kiusaamiseen voisi puuttua
nykyistä tehokkaammin?**
En osaa sanoa yhtä asiaa, jolla se saataisiin loppumaan, mutta avoimuuden lisääminen auttaisi.

**Miksi olet halunnut puhua aihees-
ta julkisesti?**
Puhun julkisesti asiasta ollakseni

esimerkki nuorille. Olen aika var-
masti ollut monelle kiusatulle avuksi. Olen saanut kirjeitä kiusa-
tuilta lapsilta ja päässyt rohkaise-
maan ihmisiä keikoilla.

Mistä saat voimaa arjessa?
Saan voimaa muun muassa oma-
sta perheestäni. Leikin viikonlop-
puna nelivuotiaan poikani kanssa. Se antaa virtaa.

Mitä sinulle kuuluu nyt?
Nyt kuuluu työkiireitä, kun lomat loppuivat. On kauheasti keikkoja Suomessa ja ulkomailla sekä erilaisia kuvia.

**Mistä Raamatun tapahtumasta
saisi hyvän vitsin? Miten se menisi?**
En osaa vitsailla Raamatun lauseil-
la, ainakaan yhtäkkiä. Raamatusta-
kin voi vitsailla, jos keksii vitsejä. Ei se ole tabu. Onhan sitä ollut huu-
moria Jeesuksenkin aikana! Mi-
nulle Raamattu ei ole kuitenkaan
ykköspaikka, josta ammennan
huumoria. Ja siitä on aikaa, kun
olen sitä viimeksi lukenut.

Seija Järvenpää
siunattu haudan
lepoon

Avustustyöntekijä **Seija Järvenpää** haudattiin viikonloppuna kotiseu-
rakunnassaan Seinäjoella. Hän sai
surmansa heinäkuussa, kun pai-
kallinen mies ampui hänet ja toi-
sen suomalaisen avustustyönteki-
jän taksiin, joka oli pysähtynyt lii-
kennevaloissa.

Järvenpää oli työskennellyt Af-
ganistanissa erimittaisilla jaksilla
vuodesta 1998 lähtien. Hän työ-
kenteli muun muassa mielenter-
veyshankkeiden parissa. Suomes-
sa hänen taustayhteisönsä oli
Ev.lut. Kansanlähetys, ja Korpilah-
den aluseurakunta tuki hänen
työtään.

Neljä rovestia ja
Lehti-tunnustus
Jyväskylään

Lapuan hiippakunta on myöntä-
nyt Lehti-tunnustukset kolmelle eri
taholle. Sen saavat Seinäjoen ja Jy-
väskylän seurakuntien kirkonpal-
velutyössä toimivat työntekijät se-
kä RuskaGospel -tapahtuma, jota
järjestävät Korttesjärven ja Ylhär-
män kappeliseurakunnat sekä Evi-
järven seurakunta. Lehti-tunnus-
tus on myönnetty vuodesta 2006
alkaen.

Piispa **Simo Peura** on myöntä-
nyt rovestin arvonimen aluekap-
palainen **Hannu Huttuselle**, johta-
vavalle sairaalapastorille **Heikki
Lepoaholle**, aluekappalainen **Pek-
ka Mustoselle** ja kappalainen **Jor-
ma Viikolle**.

Talousarvio-
avustukset ovat
haettavissa

Rekisteröidyt yhdistykset voivat
hakea Jyväskylän seurakunnalta
talousarvioavustusta. Kirjallinen
hakemus vuoden 2015 talousar-
vioavustusta varten on jätettävä
liitteineen 30.11.2014 mennessä
osoitteella Jyväskylän seurakunta/
Hallintopalvelut, PL 103 (käynti-
osoite: Piippukatu 11), 40101 Jy-
väskylä. Myöhästyneitä hakemuksia
ei oteta huomioon avustuksia
myönnettäessä. Lisätietoja ja ha-
kukaavake löytyy osoitteesta www.
Jyväskylänseurakunta.fi/palvelut
ja yhteystiedot/hallintopalvelut/
talousarvioavustukset.

Japa ry etsii Jyvä-
skylän liikuttavinta
työpaikkaa

Valtakunnallista Liikkujan viikkoa
vietetään 16.-22.9. Viikon kun-
niaksi etsitään jyväskyläläistä työ-
paikkaa, joka parhaiten innostaa
työntekijöitään kestävästi liikku-
miseen. Kannustimena voivat olla
virikapyyrät, bussiliput tai tauko-
jumppaan. Kisan ideana on löytää
työpaikka, joka parhaiten huo-
mioi kestävästi kehityksen mukai-
sen liikkumisen.
Lue lisää [www.japary.fi/liikku-
janviikko/](http://www.japary.fi/liikku-
janviikko/)

Suomalainen mies puhuu sittenkin

Jos keskusteluyhteys ei toimi parisuhteessa, syntyy helposti ongelmia tai vääriä tulkintoja. Kuuntelemistakaan ei kannata vähätellä, ja hiljaisuudellekin on hyvä antaa tilaa.

HEIKKI IMPIO
teksti ja kuva

Perheneuvoja Pekka Puukko on tehnyt perheneuvontatyötä jo seitsemäntoista vuotta. Parisuhdettyön kautta saadut kokemukset pistävät hänet miettimään, olisiko jo aika pohtia suomalaisen miehen väitetyä puhumattomuuden paikkaansa pitävyyttä.

– Olen kovasti odottanut, että milloin tapaisin sen surullisen kuuluisan puhumattoman miehen. Eipä ole vielä tullut vastaan.

Television sketsisarjoissa on iät ajat naureskeltu sohvalla hiljaa jurottavalle miehelle, joka kuuntelee puolisonsa taukoamatonta päpätystä. Puukon mielestä kuva on tyyppillinen, mutta ei vastaa hänen kuvaansa suomalaisesta miehestä.

– Voihan olla, että siellä kotona miehen puhumattomuus on todellistakin. Oma kokemukseni on, että kyllä mies puhuu jos hänelle vain annetaan siihen mahdollisuus ja häntä haudellaan.

Pekka Puukko näkee asiassa myös kulttuurillisia eroja. Kun naiset taapavat, puhuminen ja vuoroaikutus korostuvat. Miesten kohdalla asia ei ole välttämättä näin yksinkertainen. Paras yhteys miesten vä-

lillä saattaa syntyä siitä, kun ei tarvitse selittää mitään. Saunan lauteilla hiljaisuuden vallitessa mies tietää, että asiat ovat reilassa. Puhumattomuudella on myös myönteisiä merkityksiä, se voi olla merkiksi tyytyväisyydestä, ja antaahan se tilaa myös omille ajatuksille.

– Joskus tuntuu, että meillä tänä päivänä parisuhteessa saattaa olla liikaakin odotuksia keskustelun ja puhumisen suhteen.

Myös tulevaisuus näyttää valoisalta. Puukko näkee, että nuorempien miesten keskuudessa perhelämän arvostus on kasvussa. Selvää muutosta on jo tapahtunut. Enää työ ei ole se ainoa tärkeä asia, vaan tapa toimia perheessä sekä mahdollisesti myös isänä.

Perheneuvojan työn lisäksi Pekka Puukko on tehnyt pitkään työtä miesten kanssa, joiden pulmana on ollut puolisoon kohdistuva väkivalta. Arjen riiatilanteissa on tärkeää, että lemmit puoliset keskittyvät itse ongelmaan. Kaikenlainen nimittely tai toisen sanallinen turkkineminen eivät vie asioita eteenpäin. Kun on isoista tunteista kysymys, tilanne karkaa helposti käsistä. Tulee kenties sanottua sellaista, mikä vain vaikeuttaa tilannetta. Tämänkin mies halutessaan osaa, Puukko toteaa.

Pekka Puukko on odottanut vuosia puhumattoman miehen tapaamista. Hänen mielestään kuva sohvalla jurottavasta miehestä on tyyppillinen, mutta väärä. Puukon mielestä tänä päivänä parisuhteen keskustelulle asetetaan liikaakin odotuksia.

Miten mieheltä sitten onnistuu omista tunteista kertominen ja niiden sanoittaminen? Puukon mielestä keskeistä miehen kannalta on tilanteen turvallisuus. Miettyä saattaa olla myös kokemuksia siitä, että ei kannata avautua. Ne eivät välttämättä nouse parisuhteesta, vaan huonoista kokemuksista tai kiusatuksi tulemisesta. Taustalla voi olla myöskin jokin nolo tilanne, jossa on ehkä liikaakin ilmaissut tunteitaan. Vuoden papiksi 2013 valittu Pek-

ka Puukko aikoo puhua näistä samoista teemoista tulevassa Keski-Suomen miestenillassa. Siellä ajatuksia voi myös laajentaa ja tarkentaa. Kun illan aiheena on ”Miehen oma tila”, sen voi ymmärtää monella tavalla. Yksi kysymys voisi olla, mistä löytyy se kaikkein omin tila. Tila, jossa sielu lepää. Pekka Puukolla on mielestään ollut tämän suhteen onnea.

– Olen pystynyt luomaan omaa tilaa moneen eri paikkaan. Koen, että tekemäni työni on monella ta-

paa itseni näköinen. Kun työ on hyvin sosiaalista, vastapainoa sille saan muilta elämän osa-alueilta. Vapaa-aikaani kuuluu paljon luontoa, rauhaa ja liikuntaa.

Keski-Suomen miestenilta pe 5.9. klo 18 Hipposhallissa Jyväskylässä (Kuntoportti 3). Tarjoilu klo 17 alkaen. Illan teema Miehen oma tila. Puhujina toimittaja, yrittäjä Mikael Pentikäinen, emeritus arkkitehti Jukka Paarma ja perheneuvoja Pekka Puukko.

Hengissä

Sunnuntai 7.9.

Jeesus sanoi:

”Jos puu on hyvä, sen hedelmäkkin on hyvä, mutta jos puu on huono, sen hedelmäkkin on huono. Hedelmästä puu tunnetaan. Te käärmeeen sikiöt, kuinka teidän puheenne voisi olla hyvää, kun itse olette pahojal Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta pahaa. Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihminen lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi.”

Ja lopuksi lasketaan turhat sanat

Suomalaiselle hyvä teksti? Ole vaan rauhassa hiljaa niin on vähemmän katumista? Taidamme olla hiukan vähäpuheisia. En osaa sanoa, onko siinä jokin viisaus, mutta perinteisesti voisi näin ajatella. Olemme myös aika harkitseva kansa sanoissamme. Voisihan siinä taustalla olla se ajatus, että turhien sanojen takia ei tarvitsisi katua. Tekstiä ajatellen olemme hyvin viisaita siinä, että punnitsemme sanojamme ja mietimme, mitä sanomme.

Sotia ja kansanmurhia on aloitettu vihapuheen ja valehtelun takia. Ei siis mikään turha varoitutus Jeesukselta. Eih! Päinvastoin tärkeä asia, joka meidän tulisi pitää mielessä. Tämähän taitaa olla vuosituhansia vanha viisaus, johon Jeesus viittaa. ”Hedelmistään puu tunnetaan” tai ”Tyhjät tynnyrit kolisevat eniten” taitaa olla sanontoja, joita me ihan normaalielämässämme viljelemme.

Onko leikin laskeminen ja small talk turhaa puhetta, josta joudumme tilille? (Näen jo mielikuvituksen silmillä, kuinka tuomioistuimissa tyhjennetään sa-

napussit tai –säkit pöydälle ja lasketaan sanojen määrä.) Mietin usein, millä mielellä leikkiä laskee tai small talkia harastaa. Aina tarkoituksiperät eivät ole puhtoiset. Toisaalta taas se, että joutuisi koko ajan miettimään sanomisiaan, tekisi elämästä turhan raskasta. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Jos tuohon voisi luottaa, niin voi myös olla levollisin mielin, että ei joudu ”kärjille” turhista sanoista. ”Hyvä ihminen tuo hyvytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta pahaa.” Toimiihan tuo myös leikkipuheen suhteen.

Jeesus puhuu Raamatussa paljon teoista ja tuomiopäivästä. Eikö tämä ole ristiriidassa luterilaisen uskon kanssa, jonka mukaan saamme syntimme anteeksi yksin uskonnolla Kristukseen, emme tekojemme tähden. Niin, vain yksin uskonnolla Kristukseen. Näin opetamme. Emme kuitenkaan pääse eroon sanoistamme ja teoistamme, vaan ne seuraavat meitä. Eivätkä hyvät teot korvaa pahoja tekojamme, vaan kaikkein mennään tuomiolle. Mikä sitten voisi pelastaa? Teot ovat riittämättömiä.

Mitä jos istuu elämänsä vihaisena yksin komerossa? Saamme vain tämän yhden elämän, miksi uhraisi sen vihalle ja katkeruudelle. Emmekä saaneet elämää vain itseämme varten,

vaan Jumalaa ja toista ihmistä varten. Voiko joku hukata sen komerossa vihaisena istumiseen?

Eikös perinteisesti tuomita vain teot, ei ihmistä? Me kristittyinä olemme mielestäni erityisessä asemassa: meidän tulee näyttää mallia siinä, että näemme kaikissa Jumalan luoman arvokkaan ihmisen. Se on lähimmäisenrakauden tärkein asia. Kaikki me hairahdumme tekemään vääriä tekoja, olemme synnin runteleimia, mutta Jumalan luomina ja Kristuksen lunastustyön kohteina olemme tosi arvokkaita, eikä kukaan muu meitä tuomitse kuin Jumala. Tekoja meidän ei tarvitse hyväksyä, mutta ihmisen itessään on meille Jumalan kuvana tärkeä ja rakas.

Mitä jos istuu elämänsä vihaisena yksin komerossa? Saamme vain tämän yhden elämän, miksi uhraisi sen vihalle ja katkeruudelle. Emmekä saaneet elämää vain itseämme varten,

Tilkkutäkkimessä 7.9. klo 16 Neulaskodissa. Saarna Säynätsalon aluekappalaisen vs. Päivi Kärkkäinen.

vaan Jumalaa ja toista ihmistä varten. Voiko joku hukata sen komerossa vihaisena istumiseen?

Mikä sinua puhuttelee päivän teemassa eniten? Tekstit ovat murskaaviaakin ehdottomuudessaan. Niiden jälkeen ainoksi mahdollisuudeksi jää armo. Kaikki tarvitsevat armoa. Ja vain Jeesus voi auttaa ja parantaa. Erityisesti puhuttelee se, ettei kyse ole halvasta armosta vaan armosta, joka vaatii minua olemaan koko ajan kartalla. Miettimään suhdettani omiin tekoihini ja sanoihini, suhdettani Jumalaan. Mutta päällimmäiseksi nousee kuitenkin armo ja anteeksiantamus.

Ota kiinni elämästä ja tartu hetkeen

Salme Saikkonen, 66, joutui jäämään kahdeksan vuotta sitten sairauseläkkeelle. Toipumisen jälkeen alkoi aktiivisen vapaaehtoistoimijan polku.

MARIA LEENA LUUKKONEN teksti
PETRI KANANEN kuva

”Aloitin Lähimmäisen kammarissa ja ruokahaluni kasvoi matkan edessä. Hakeuduin maahanmuuttajien mentorointikoulutukseen ja nyt olen toiminut monikulttuurikeskus Gloriassa useita vuosia. Olen toiminut Palvelevassa Puhelimesta ja hoitanut myös joitakin luottamustehtäviä.

Tietenkin tulee välillä erilaisia vapaaehtoistehtäviä ovat joustavia. On lupa kuoria kermat päältä, katsoa, mikä kiinnostaa, mikä sopii elämäntilanteeseen ja omiin kykyihin. Olen erittäin sitoutunut tehtäviini.

Mummoilu on imaissut minut mukaansa. Olen toiminut Mannerheimin Lastensuojeluliitossa niin sanottuna kylämummina. Ja pari vuotta sitten lähdin mukaan Niilo Mäki -instituutin ja MLL:n lukumummit ja -vaarit hankkeeseen. Siinä käydään kouluilla lukemassa ja luetuttamassa lapsia, jotka tarvitsevat tukea lukemisessa. Pienestä alusta on kasvanut nyt laajaa

toimintaa ja mukana on kymmeniä vapaaehtoisia. Kehitysyhteistyöhökin olen luiskani pistänyt Caring Hands -järjestön kautta. Se tuo maahan koruja, joita naiset tekevät kierrätyspaperista Ugandan Kampalassa. Tämä projekti sai kuusi vuotta sitten Ugandan presidentiltä viennidistämispalkinnon, ja sen ansiosta meitä oli kaksi aktiivista naista Euroopan suurimmilla joulumessuilla Milanossa myymässä noita koruja.

Matkustaminen kiehtoo, mutta fyysisten vaivojen lisääntyä se on muuttanut muotoaan. Espanjan Aurinkorannikon lomaviikkoihin halusin takavuosina mielekästä tekemistä ja siksi osallistuin siellä 3–4 kertaa viikossa seurakunnan vapaaehtoistyöhön. Sisustaminen, askartelu ja kutoaminen ovat sydäntäni lähellä. Tästä vuodesta lähtien olen aina monta juttua työn alla ja uusia suunnitteilla. Yritän hyödyntää kierrätystä monipuolisesti. Käsitöiden lomassa kirjoitan runoja lähipiiriini iloksi. Ja kerään kuolinilmoitusten muistotähtäjä, monien ihmetykseksi.

Useita eri vapaaehtoistoimia tekevä Salme Saikkonen ei halua jäädä yksin kotiin voivottelemaan eikä makaamaan. Toiminta pitää hänet virkeänä. Hän iloitsee annetusta innostamisen lahjasta.

En pelkää kuolemaa, oma kuolinilmoituskin on jo mietittyä.

”Saan ihmiset innostumaan.

Vaivoistani huolimatta olen ajatellut, että ihmisen tulee jatkaa niillä eväillä, joita kulloinkin on käytettävissä. On otettava elämästä kiinni, tartuttava hetkeen. Ei pidä jäädä voivottelemaan eikä makaamaan yksin kotiin, kuuntelemaan vaivojaan.

Olen nyt kaksi vuotta liikunut rollaattorin avulla. Se on erinomaisen apuväline, jos tasapainon kanssa on ongelmia kuten mi-

nulla selkävaikeuksia. Rollaattorin kanssa pääsee nykyään lähes joka paikkaan Invarampeja löytyy ja hissien sijainnit oppii äkkiä. Ei rollaattoria tarvitse häpeillä. Se on loistojuttu käyttäjälleen.

Kun tulee sairautta, tukiverkko on tärkeä. Erilaisten yhteisöjen vapaaehtoistyön kautta saa luotettavia ystäviä. En kerää sulkia hatuuni enkä kukkia hautakummuleni vaan iloa elämään! Se on päällimmäinen ajatukseni. Toiminta pitää minut virkeänä.

Onneksi minulla on tähän asti riittänyt iloa ja energiaa. Yksi erityislahja minulle on annettu: Saan ihmiset innostumaan.

Tänä syksynä Vanhassa Pappilas-

Osallisuuden Puuhapaja Vanhassa pappilassa ti 9.9. klo 14.

Minua on hyvinpidetty

Suomen syrjäisiin kolkkisiin alettiin perustaa kunnallisia keskikouluja. Nelilapsisesta perheestäni olin ainoa, joka pääsi keskikouluun kouluverkon laajennuttua. Muut sisarukset olivat joutuneet tyytymään kansa- ja kansalaiskouluun ja sen jälkeen hajanaisiin ammattiopintoihin, joita tuohon aikaan oli tarjolla. Epistä – perheen tyhmin sai parhaat koulumahdollisuudet!

Lukioon pääsin, kun täteni majoitti minua lukivuodet nurkissaan. Syntyihän siitä välillä kähinää, ja vasta jälkikäteen tajusin, miten suuren vastuun hän otti huolehtiessaan sisarensa tyttärestä, jonka päässä nuoruudenhuimuuksia olisi voinut saada aikaan ties mitä.

Koulutusmahdollisuuksista olin niin kiitollinen, että kun pääsin tienaamaan omaa rahaa, ryhdyin kummiksi Pe-lastakaa Lapset ry:n kautta. Ensimmäinen lapsi oli intialainen Muniammad, tuo leppipäinen vakavaimainen tyttö, jonka valkoisen kauluspaidan ylimmän napin virkaa teki hakaneula.

Kaikkein kiitollisin elämässäni olen heille, jotka allisteleivät ja paheksumatta tukivat ja kannustivat minua, kun lähinuori eli vaikeinta vaihettaan. Itse olin silloin täysin avuton ja kädetön.

Minulle on tehty hyvää myös löytämällä kadulle pudonnut kirjastokorttini ja toimittamalla se poliisilaitokselle. Sateisesta Murmanskin matkasta jäi erityisesti mieleen se lämmin hetki, kun pysäkillä kanssani bussia odottanut tuntematon mies nosti ja ojensi kadulle pudonneen huivini minulle.

Minulle on tehty hyvää jelpimmällä kiireisinä päivinä töissä. Minulle on tehty hyvää, kun puoliso tuo minut sadenaamuna Matkahuoltoon bussia odottamaan. Minulle on tehty hyvää, kun bussikuski jääkin odottamaan minua, kun juoksen pysäkillä takinliepeet liuhuen ja bussikorttia heiluttaen.

Tiesithän, että tulevien seurakuntavaalien teema on ”Usko hyvän tekemiseen”. Mitä hyvää sinulle on tehty? Miten voit laittaa hyvän kiertämään?

Kaarina Heiskanen
tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Tänään rukoilen

Anna rauha!

Ei tätä pahuutta käsitä. Rukoilen maailman vainottujen kristittyjen puolesta ja kaikkien heitä auttavien puolesta.

Anna rauha kaikille, uskontokuntien katsomatta.

nainen 56 v.

Fidan kumppaniseurakunta jakaa ruoka-avustusta pakolaisperheille Irakissa koko tulevan syksyn ajan. Tällä hetkellä apua saa 1200 perhettä. Fida on Suomen helluntai-seurakuntien avustajajärjestö. Se on juuri käynnistänyt keräyksen Irakin kristittyjen auttamiseksi.

MAAILMAN VAINOTUIN IHMISRYHMÄ

Irakin Isis-järjestön harjoittama uskonnollinen vaino nosti pintaan unohdetun tosiseikan. Jopa 200 miljoonaa kristittyä kärsii tällä hetkellä vainoista uskonsa ja vakaumuksensa tähden.

JANNE KÖNÖNEN teksti
FIDA kuvat

Uutiset ovat useita viikkoja tuoneet maailman silmien eteen Irakissa käynnissä olevan kansanmurhan, jossa ääri-islamilaisten Isis-järjestö on kalifaattinsa nimissä tappanut ja kiduttanut julmasti siviiliväestöä.

Vainoituksi ovat joutuneet muun muassa ikävähästänsä maan pohjoisosissa vaikuttanut kristitty vähemmistö sekä jesidit, joiden uskonto on sekoitus monista muista uskonnoista. Kristittyjen taloihin on leimattu arabiankielen kirjain ”n” merkiksi siitä, että rakennuksessa asuu nasaretilaisten seuraajia eli kristittyjä. Sosiaalisessa mediassa merkki on levinnyt tukena Irakin uskonnollisen vainon vastustamiselle.

Uskonnollinen vaino ei ole perinteisesti saanut Suomen ulkopoliittiselta johdolta erityistä huomiota, eikä nytkään. Viimeksi asiaan kiinnitti huomiota kirkkohallituksen kansliapäällikkö **Jukka Keski-**

talo. Blogissaan Keskitalo ihmettelee, miksi Ulkoministeriön nettisivuilla kerrotuihin Suomen ihmisoikeuspolitiikan painopisteisiin eivät kuulu uskonto tai uskonnonvapauskysymykset.

– Miksi painopisteistä puuttuvat kokonaan uskonnonvapauskysymykset ja uskonnollisten vähemmistöjen vainon vastustaminen?

Mualla läntisessä maailmassa, kuten Yhdysvalloissa ja Britanniassa, huolensa uskonnollisia vainoja kohtaan ovat ilmaisseet maiden johtajat **Barack Obama** ja **David Cameronia** myöten.

”Meneillään on valtava vainon aalto.

Kirkkojen olisi tehtävä jotain, jos valtionjohto ei reagoi. Tätä mieltä on Marttyyrikirkon ystävät ry:n puheenjohtaja ja kansainvälisen kriisejä ennakovan järjestön First Step Forumin toiminnanjohtaja,

Kokkolan eläkkeellä oleva kirkkoherra **Johan Candelin**.

Candelinin mukaan Suomen luterilaisen kirkon tulisi nopeasti perustaa vainottujen kristittyjen avustuskysymykset. Hän kritisoi myös Euroopan luterilaisia kirkkoja siitä, etteivät nämä ymmärrä ilmiön mittasuhteita.

– Nyt on meneillään valtava vainon aalto yli kristikunnan monessa maassa. Maailman väkiluku on noin tuhat kertaa suurempi kuin Suomen ja noin sadasta kristitystä vain kolme maailmassa on luterilaisia. Näin ollen luterilainen kirkko ei ymmärrä eikä halua ymmärtää, että joka päivä pahoinpidellään, raiskataan ja tapetaan kristittyjä Jeesuksen nimen tähden. Tämä on meille suuri häpeä.

Länsimainen ihminen saattaa etäisesti muistaa kulleensa jotain kristittyjen vainoista, mutta mielestä ne ennemmin antiikin ajan Rooman valtakuntaan kuuluviksi kuin ikäväksi osaksi nykyäikää.

Siksi Candelinin viesti, jonka mukaan kristityt ovat tänä päivänä maailman vainotuin ihmisryh-

mä, on hätkähdyttävä.

Amerikkalaisen Pew Research Centerin mukaan uskontoon perustuvat vainot ovat viime vuosina lisääntyneet. Vuosien 2006–2012 aikana kristittyjä vainottiin 151 maassa, muslimeja 135 maassa ja juutalaisia 95 maassa. Maailmanlaajuisesti eniten vainoa kokevat juuri kristityt.

Valtio, ääriyhdyt tai yksityiset ihmiset voivat Candelinin mukaan olla vainojen takana. Tavallisimmin vainoja tapahtuu muslimi-taustasta johtuen, kommunistisissa maissa tai maissa, joista on diktaattori.

Valtioiden ja uskon välissä taiteilevien kirkkojen osa ei ole aina helppo. Candelinin mukaan valtiot yrittävät aina, historiassa ja nykyään, käyttää kirkkoja välineinä, joiden avulla niiden oma ideologia on vaarassa tunkeutua seurakuntiin ja yksityisten kristittyjen elämään.

Valtio, joka haluaa hallita maataan täysin, voi käyttää kirkkoa välineenä päämääränsä toteuttami-

sen. Myös kansallisen fanatismien rakentamisessa kirkko on tehokas välineenä.

Maailman evankelisen allianssin WEA:n YK:lle hiljattain luovuttama raportin mukaan arviolta 200 miljoonaa kristittyä kärsii jonkinasteisesta vainosta. Kristillinen Open Doors -järjestö esittää, että marttyyrikuolemia tapahtuu arviolta 1200 vuodessa.

Vaikka lukemissa liioiteltaisinkin, on selvää, että kyse on suuresta ihmisjoukosta. Pahimmat maat joutua vainotuksi kristillisen uskonsa tähden Irakin ohella ovat tällä hetkellä Sudan, jossa kristittyjä on joutunut teloitetuiksi ja Pohjois-Korea, jossa kristittyjä on vakaumuksensa vuoksi passitettu vankileireille.

Candelin lisää listalle vielä muuttaman maan, jossa tilanne on erityisen huono.

– Iran, Pakistan, Somalia, Saudi-Arabia, Afganistan... Noin kuudessa kymmenessä maassa kristityillä ei ole uskonnonvapautta. Monessa maassa kääntymisen

Fidan kumppaniseurakunta majoittaa pakolaisia seurakunnan tiloihin Irakin Erbilissä. Majoituksessa on tällä hetkellä parisataa pakolaista.

Sisar Diana pakeni Isis-joukkoja Qarakoshin kaupungista 1 500 muun pakolaisen kanssa Erbiliin. Hän avustaa tellettäytynä klinikalla vapaaehtoisena.

Kristityt vainoajina

JANNE KÖNÖNEN teksti

Kristityt ovat olleet sekä vainottuja että vainoajia. Pahimmat historian esimerkit jälkimmäisestä löytyvät ristiretkistä keskialjalta, jolloin Jerusalemin ja Konstantinopolin valloittaneet kristilliset sotajoukot ryöstivät, varastivat ja tappoivat surutta murskatuissa kaupungeissa.

Hävitystä on myös liioiteltu, mutta selvää on, että valloittajat käyttäytyivät uskonsa vastaisesti. Kuvaavaa on, että ranskalaiset kristityt varastivat tuolloin muun muassa nykyisin Torinon käärinliinana tunnetun pyhäinjäännöksen.

Moni voi väittää ristiretkien olevan kaukaista menneisyyttä, mutta esimerkiksi islamilaisessa maailmassa tekoja muistellaan yhä kristittyjen julmuuksien merkeinä.

Valtion ja kristinuskon liittouduttua kirkon ja valtion toimeenpanemia julmuuksia on usein vaikea erottaa toisistaan, mutta kristityt ovat itse usein tahranneet maineensa ja toimineet vastoin Jeesuksen ohjeita. Vallanhimo ja valtioiden ohjaus olivat mukana niin inkvisitiossa, noitavainoissa kuin Etelä-Amerikan intiaanien kääntämässäkin, mutta joka tapauksessa ne muistetaan osin syystään myös kristittyjen vahingollisina tekoina.

Johan Candelin muistuttaa, että menneisyyden ja yksittäisten ihmisten tekoja on silti vaikea laskea tulevien sukupolvien ja tapahtumiin osattomien harteille.

– Väärin toimineiden kristittyjen teot eivät ole hyväksyttävä syy vainota kristittyjä tänään.

kristityksi tarkoittaa kuoleman tuomiota tai vankeutta.

Marttyyrikirkon ystävät ry auttaa ja tukee vainottuja kristittyjä seurakuntataustasta, sosiaalisesta asemasta, etnisestä taustasta ja sukupuolesta riippumatta. Käytännössä se tarkoittaa muun muassa vainottujen asian esillä pitämistä länsimaissa, taloudellista avustamista ja rukoukseen vainottujen puolesta kannustamista.

”Marttyyrikuolemia on noin 1200 vuodessa.

Candelin on kunnioitettu yli uskontorajojen. First Step Forumin toiminnanjohtajana hän vastaanotti järjestölleen myönnetyn rauhankorjauksen georgialaisten sunnija shiamuslimien liitolta toukokuussa. Palkinnon taustalla on minareettiin liittynyt kiista Georgiassa lähellä Turkin rajaa. Kiista laukesi

Tulevien vuosikymmenten tilanteesta on paha mennä sanomaan.

Vaino tapahtuu kolmessa vaiheessa: disinformaatio, diskriminaatio ja sitten vasta vaino. Kaksi ensimmäistä toimivat jo Suomessa, mutta kolmatta vastaan suojaa Suomen laki.

– Kannattaisi muistaa, että kirkko, joka avioituu ajan hengen kanssa on pian leski, Candelin näkee.

Hän kannustaa kristittyjä rukoukseen oman maansa tilanteen liittäessä vainottujen puolesta ympäri maailmaa. Vaikka historia ei toistaisikaan itseään, maailmasta löytyy aina niitä, joita kristittyjen olemassaolo ei miellytä.

Vuorisaarnassaan Jeesus ei kehoittanutkaan seuraajiaan laittamaan päätä pensaaseen vaan tunnustamaan väriä rohkeasti:

Autuaita olette te, kun teitä minun tähtien herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea paha. Ilotkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri. Niinhän vainottiin profetojakin, jotka elivät ennen teitä.

Vahvojen tunteiden ja rakkaiden muistojen kotipiha

Kotipiha on paljon enemmän kuin viherharrastuksen kohde, jossa kasvit pyritään saamaan täyteen loistoon tai tuottamaan satoa. Se on pyhä sielunpaikka, mielenrauhan, työn ja levon tyyssija, johon liittyy voimakas tunneside.

MARJA LEENA LUUKKONEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Lapset ottavat omaan pihaan ihokosketuksen: konttaavat nurmikolla, tepastelevat avojaloin, maistelevat hiekkaa ja pihatien pikkukiviä, rumuttavat puiden runkoja, rakentelevat majoja. Kotipiha on tärkeä oppimis- ja kasvuympäristö, josta voi ponnistaa maailmalle.

Lapsuuskotini pihaan johti jalokuusikuja, jonka äitini oli istuttanut talvisodan kynnyksellä samaan aikaan kahdeksan omenapuun ja kahdentoista viinimarjapensaansa kanssa. Puutarhan perustaminen merkitsi ruokatarjonnan huomattavaa monipuolistumista. Kirsikkapuut valkoisine kukintoineen olivat alkukesän kaunistus ja ne tarjosivat lapsille keikkumipaikkoja. Saunapolkua vartioviiniin kuusiin oli kiehtovaa nousta piiloon. Korkealta näki tutun pihapiirin ja puutarhan lintu-perspektiivistä. Siellä oli hykerryttävän lähellä taivasta.

Avaralla pihanurmella oli kesällä mukava maata tutkaillen lintujen ja hyönteisten touhuja: tarkata kottaraisten lentoa, muurahaisten kulkua, kuulostella heinäsiirkkojen sirtystä. Oli kiehtovaa sormella pieniä punaisia hämähäkkejä, joita kutsuin taivaan lampaiksi. Eloaitan rappukivillä saattoi kuumana kesäpäivänä nähdä vikkelän sisilikonkin ja seurata, kun kissa kyttyäsi aitan alta hiiriä.

Maatalon pihanurmi leikattiin viikatteella. Niittotaito opetettiin

kädestä pitäen. Tarkempaa jälkeä teki kuitenkin hevonen, joka laitettiin säännöllisesti riimuun pihaan nurmikkoa hoitamaan. Kanat saivat ajoittain kulkea pihapiirissä vapaina.

Appivanhempieni koti, jonka he olivat rakentaneet 1930-luvulla, sijaitsi taajamassa, jossa pihat olivat pienempiä mutta niitä hoidettiin tunnontarkasti. Kompostointi oli kunniaa, vaikka tuohon aikaan ei ekologisesta viljelystä puhuttukaan.

Keittiöpuutarhassa kasvatettiin perunan lisäksi porkkanaa, retiisiä, punajuurta, tilliä, persiljaa, salaattia ja kurkkua. Satoa säilöttiin syksyisin herukoista, karviaisista, omenoista, luumuista sekä riikunoista. Monivuotiset perennat toivat pihapiiriin väriä myöhäsyksyyn saakka. Pionit ja jaloruut olivat appivanhempieni pihan ylpeys. Pihan tulotie haravoitiin joka lauantai ennen ehtookelloja pyhän alkamisen merkiksi.

Appeni oli perustanut pihaan niin sanotun arkkupenkin, jonka keskelle perheen väinajan arku nostettaisiin hyvästijättöä varten. Suvun perinteen mukaisesti viimeiselle matkalle lähdettiin aina kotipihaan. Elämän hauraus oli tullut lähelle, kun lääkäri oli antanut kahden pienen lapsen isälle elinajan pari vuotta. Ennuste oli onneksi väärä. Mutta suhde kuolemaan oli selvitetty ja arkkupenkki oli tärkeä osa mieheni lapsuuden kotipihaa, ja samalla näkyvä muistutus kuolevaisuudesta myös

kaikille muille, jotka pihassa vierailivat.

Taloni rakentamisen myötä perheeni pääsi 1980-luvulla suunnittelemaan alusta lähtien omaa pihapiiriä. Ystävävanhus istutti luvan saatuaan pihaamme lukuisia omenapuuntaimia ja perennoja, jotka yhä kukoistavat, nyt uuden lapsiperheen iloksi. Sukusiteitäkin vaalimme, sillä istutimme uudistalon puutarhaan monia lapsuuskodeista tuotuja kasveja.

Muistoissani näen yhä valkoisten perhosten tanssin kotipihamme koivunrunkojen ympärillä, valoisan kesäyön hämärässä. Vanhoissa pihapuissa on salaperäistä voimaa. Mieheni perusti myös mansikkamaan, omakotitalon asujan unelman toteutuminen sekini.

Jossakin vaiheessa puutarhatyöt alkoivat tuntua taakalta, joten viljelmät pantiin pakettiin ja nurmi kylvettiin tilalle. Maa sai levätä ja talonväki myös. Muutaman sapativuoden jälkeen viljely alkoi taas maistaa ja nurmikko kynnettiin uudelleen kasvimaaksi.

Kahden jäätyämme muuttimme pienempään taloon 2000-luvun alussa. Peruskorjauksen lisäksi edessä oli suururakka villiintyneen pihan kanssa. Talo on rakennettu 1938 ja tontilta löytyy ajan tyyliin rakennettu hirsisauna ja talousrakennus, jotka yhä henkivät entisajan kauneutta ja harmoniaa. Kunniotuksesta rakentajia kohtaan olemme pyrkineet säilyttämään miljööni mahdollisimman alkupe-

raisenä ja tämä on pitkälle ohjannut myös piharatkaisujamme.

Jokirannan ryteikön perkaaminen oli olennainen osa pihatöitä. Pihan kaksi myllynkiveä muistuttavat kosken rannassa toimineesta myllystä. Maansiirtotöitä, pengerryksiä, puiden harventamista, luonnonkivirappusten tekoa lohkomisesta lähtien, hedelmäpuiden istutusta, kukkapenkkin perustamista. Paljon on vuosien mahtunut mielekästä tekemistä ja työ jatkuu yhä.

Viisissäkymmenissä olimme kuin innokkaat uudisraivaajat asettusamme tuohon pihapiiriin, jossa lähialueen lapset olivat sotien jälkeen leikkineet ja pelanneet pallopelejä. Herukkarivistö on vuosikymmeniä vanha ja vaalimme sitä huolella. Vieraamme alkavat pihahan tullessaan tehdä aikamatkaa, muistella ääneen lapsuuttaan, vierailuja mummolassa ja tätilässä, joissa oli kuulemma ollut jotakin samaa, vanhanaikaista. Sielläkin oli kasvanut raparperia ja kukkapenkeissä olivat kukkineet akilejat, syysleimut, ruskoliljat ja malvat.

Piha, puutarha. Kotikissan iloja ympäri vuoden. Keskellä pihaa kasvaa puistoilehmus, sukupuu, ja sen varjostossa heiluvat vuorotellen lastenlasten keinut sekä riippumatto, kesän symboli. Ajan ratas pyörii ja kerran tulee aika päästää irti tästäkin pihaan, kenties muuttaa kerrostaloon. Onneksi sinne voi halutessaan perustaa parvekkepuutarhan.

Jyväskylän kristillisen tanssikoulun ohjelmistossa on laaja kirjo erilaisia tansseja. Nuoret ovat kiinnostuneita erityisesti katutansseista. Muista tanssikouluista toiminta eroaa siinä, että opetus lähtee kristillisestä elämäntavasta.

Katutanssilla ja breakdancella voi ylistää

Jyväskylän Kristillisessä tanssikoulussa tavoitteena on, että mahdollisimman moni voisi kokea tanssin iloa sekä kasvaa ja rohkaistua hengellisesti.

SIRPA KOIVISTO teksti
HANNU KORPELA kuva

Jyväskylän Kristillinen tanssikoulu on järjestänyt tanssiopetusta lapsille, nuorille ja aikuisille jo kymmenen vuoden ajan. Tanssikoulun taustalla on vuonna 2003 perustettu Kristillinen tanssiyhdistys ry. Yhdistyksen puheenjohtajan **Pirkko-Leena Hämäläisen** mukaan hengellisestä arvopohjasta nousevalle tanssikoululle on ollut selkeä tilaus.

– Lähtökohtana on ollut, että nekin, joilla on tanssin ja liikunnan lahja, voisivat palvella Jumalaa koko sydämellään, Hämäläinen sanoo.

Tanssikoulun ohjelmistossa tanssin kirjo on laaja. Valittavana on muun muassa lastentanssia, balettia, katutanssia, breakdancetta, jazztanssia tai vaikkapa heprealaista ylistystanssia.

– Keskipisteenä tanssikoulussa on Jumala – kaikkien lahjojen antaja. Ylistäminen tanssin on yksi koulun tärkeimmistä sisällöistä ja tavoitteista, Hämäläinen kertoo.

– Haluamme myös toiminnallamme tukea lasten ja nuorten kristillistä kasvatusta.

Kristillinen perusajatus näkyy esitysten ja produktioiden valinnassa sekä tunteilla käytettävässä musiikissa. Tanssitunnit myös aloite-

taan lyhyellä rukouksella.

– Pyrimme siihen, että kaikki olisi kaikin tavoin henkeä, sielua ja ruumista rakentavaa sekä sopu-soinnussa kristillisen arvomaailman kanssa. Erilaisten esitysten, produktioiden ja tanssien kautta on mahdollista tuoda esille erilaisia näkökulmia Jumalasta, ja olla jollekin ehkä askel oppia tuntemaan Jumalaa paremmin, Hämäläinen sanoo.

Isompien näytösten pohjana on käytetty myös *Raamatun* tekstejä. Tanssikertomuksiksi on sovitettu niin tarina Vanhan testamentin Esterin kirjasta kuin jouluevanke-liumista.

– Molemmat projektit ovat ol-

leet ihania ja mielenkiintoisia. *Raamatun* kertomukset taipuvat tanssiksi yllättävän hyvin. Koreografioiden suunnittelussa voi käyttää paljon luovuutta, Hämäläinen tietää.

Hämäläinen innostui tanssista jo lapsena. Vuosien varrella tutuiksi ovat tulleet niin lattari- ja vakio-tanssit kuin baletti, jazztanssi ja heprealainen ylistystanssi.

– Tanssissa minua viehättää erityisesti sen tarjoama esteettinen elämys, jossa yhdistyvät liike ja musiikki. Uusien askeleiden oppiminen on aina ollut intohimoni. Tunnen olevani kaikkein eniten elossa silloin, kun tanssin.

” Lähtökohtana on ollut, että nekin, joilla on tanssin ja liikunnan lahja, voisivat palvella Jumalaa.

Hämäläinen toimii tanssikoulussa opettajana ja tekee esityksiä koreografioita.

– Toiveena on, että voisin tanssia ja opettaa vielä pitkään. Varsinkin tanssiharrastusta aloittelevien pienten lasten ohjaaminen tuottaa suurta iloa.

Jyväskylän Kristillinen tanssikoulu
Pitkäkatu 1 B
kristillinentanssikoulu.fi
Lisätietoja:
Pirkko-Leena Hämäläinen
p. 044 335 5415

Elämästä

Liian moni nuori on ilman työtä tai opiskelupaikkaa

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen **Niina Lampi**, 22 vuotta. Opiskelen toimintaterapeutiksi Jyväskylän ammattikorkeakoulussa. Pienestä pitäen minulle on ollut selvää, että haluan tehdä työtä, jossa voin toimia ihmisten parissa. Pyrin myös opettajakoulutukseen, mutta sinne ei ole kovin helppo päästä. Ehkä pyrin sinne myöhemmin, kun olen valmistunut ammattikorkeasta. Toimintaterapeutin työ tuntuu sekin hyvältä – tunne on vain vahvistunut opintojen edetessä.

Opintojen ohessa olen ollut mu-

kana ammattikorkeakoulun opiskelijakunnan toiminnassa. Osallistun uusien tutoreiden valintaan ja koulutan heitä. Tutoreiden tehtävänä on tukea uusia opiskelijoita opintojen alkuvaiheessa. Opiskelijakuntatoiminta vie paljon vapaa-aikaani.

Uusia opiskelijoita painavat asunto- ja raha-asiat. Aloitin opinnot pari vuotta sitten ja pohdin itsekin, miten tulen toimeen. Elinkustannukset nousevat, mutta opintotuki on pysynyt pitkään lähes saman suuruisena. Tänä syksynä tullut parin euron korotus ei kulkarossa paljon lämmitä.

Olen rahoittanut opintojani opintotuen lisäksi opintolainalla. Alan työllisyysnäköymät ovat hyvät, joten omaan tulevaisuuteen satsaaminen on minusta hyvä sijoitus. Nuorten työllistymiseen pitäisi kuitenkin panostaa enemmän. Liian moni nuori on ilman työtä tai opiskelupaikkaa.

Suhtaudun tulevaisuuteen valoisasti. Uskon löytäväni oman alani töitä. Yrittäjäksi ryhtyminen on myös yksi mahdollisuus työllistyä. Aluksi yrittäjyys tuntui pelottavalta ajatukselta. Opintojen aikana olemme kuitenkin tutustuneet yrityksiin ja eri hankkeisiin, joten se-

kään vaihtoehto ei ole pois suljettu.

Olen kotoisin Äänekoskelta, mutta olen kotiutunut hyvin Jyväskylään. Muutin juuri poikaystäväni kanssa yhteen. Minulla on täällä paljon kavereita, joita pyrin tapamaan usein. Käymme lenkillä tai syömme yhdessä. Toivon, että valmistuttuani saisin töitä läheltä ja saisin tehdä sellaista työtä, josta pidän. Oma perhekin on haaveena joskus tulevaisuudessa.

Tärkeä ohjenuora elämässäni on, että jos jotain tekee, se pitää tehdä kunnolla.

Niina Lampi

Toimintaterapeutiksi Jyväskylän ammattikorkeakoulussa opiskeleva Niina Lampi pitää työstä, jossa voi toimia ihmisten parissa.